

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه معماری بومی در جهت حفظ و ارتقای توسعه پایدار سکونتگاه های زاگرس - نمونه موردی: روستای پالنگان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

کاوآن گل محمدی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، مدرس گروه معماری مرکز آموزش علمی کاربردی - سنندج یک، کردستان، ایران

ایوب مرادخانی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، مدرس تمام وقت گروه معماری مرکز آموزش علمی کاربردی سنندج یک، کردستان، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه اهمیت پژوهش در ارتباط با مسکن روستایی، بافت پیرامونی خود و نحوه بهره گیری از مصالح بومی به عنوان منابع طبیعی در سکونتگاه های روستایی با قدمت تاریخی، امری قابل تأمل در وجوه مختلف توسعه پایدار این روستاها است. شناخت جنبه های متعدد بهره گیری از مصالح بومی و لحاظ نمودن آنها در طرح های هادی و سایر توسعه های روستایی بر استمرار این مهم در آینده غیر قابل اغماض است. این پژوهش با روش تحقیق کیفی توصیفی مبتنی بر - نمونه موردی (روستای پالنگان) در پی آن است نقش و جایگاه مصالح بومی را به عنوان یکی از عوامل مؤثر در پایداری اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی به واسطه تجربیاتش ساکنین این گونه سکونت گاه ها در طول سالیان متمادی را مطالعه و نقد نماید. در این بررسی با تدوین آیتم های تاثیرگذار بر توسعه پایدار که قابلیتعمیم به توسعه سکونتگاه هایی با ویژگی های همگون و مطالعات آتی این عناوین است، منجر می شود

کلمات کلیدی:

مصالح بومی، توسعه پایدار، معماری پایدار، سکونت گاه های زاگرس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273471>

